

Brněnská muzejní noc 2024

SVATÝ PETR

ÚVOD

Evangelista Lukáš: Drahé dámy a drazí pánové, pojd'te sem za námi a poslechněte si o skutcích svatého Petra apoštola, jak jsem je popsal já, evangelista Lukáš. Již jsme Vám dříve vyprávěli o všem, co dělal Petr jako Ježíšův učedník až do dne, kdy byl Kristus ukřižován. A nyní začneme v podvečer prvního dne v týdnu po umučení Páně.

PRVNÍ ZASTAVENÍ

Od ukřižování Krista po rozchod apoštolů do světa

(Obraz truchlících apoštolů. Žalozpěv. Petr v rukou drží plátno a prohlíží si ho.)

Všichni: *(Zpívají:)* Nesvítí už slunce déle,
zatáhla se nebesa.
Včerejšího spasitele
dneska ženou jako psa.

Jak se všechno rychle mění...
Pravda dnes je zítra lží.
Když už s námi pastýř není,
do kdy stádo vydrží?

Ondřej: Takže co teď?

Tomáš: Coby? Ježíš je mrtvej. Tak to je konec.

Jan: Ale jeho hrob byl prázdněj, Tomáši.

Tomáš: A co má bejt? To měl jako vstát a odejít? Mrtvej znamená mrtvej. A nic to, Jane, nezmění.

Petr: *(Ukazuje plátno)* Bylo tam jenom tohle.

Tomáš: Člověk prostě nemůže vstát z mrtvejch. Ne! To odmítám. Dokud ho nevidim se všema ránama, tak tomu neuvěřim. Ne! To není možný, Petře! Prostě se s tím musíme smířit.

Ondřej: A za všechno může Jidáš.

Jan: Prej se oběsil.

Ondřej: Tak hlavně že mu ty prachy za to udání stály.

Petr: Vidíte, jak jsme skončili?

Tomáš: Tak kdybys ho třeba ve čtvrtek nezapřel...

Petr: To se ti to říká, když po tobě nešli. Neměl jsem na vybranou, zabili by nás všechny.

(Tomáš si dobírá Petra kokrháním.)

Ježíš: Nechte toho!

Jan: Ježíši!

Ondřej: Ty žiješ?

Ježíš: Neříkal jsem to snad?

Tomáš: To není možný.

Ježíš: Chceš si sáhnout?

(Obraz nevěřícího Tomáše.)

Ježíš: Něco jsem vám přines'. *(Vyndává chléb a víno)*

(Obraz rozdávání chleba a snídaně u jezera.)

Ježíš: Petře.

Petr: Pane...?

Ježíš: Pojď za mnou. Řekni mi, máš mě rád?

Petr: Ano, Pane.

Ježíš: Pak bys měl vést můj lid. Ale máš mě radši než tihle ostatní?

Petr: Ano, Pane.

Ježíš: Potom budeš vést můj lid. Ale jestliže jsi mě před pár dny třikrát zapřel, máš mě opravdu rád?

Petr: Ano, Pane. Víš, že tě mám rád.

Ježíš: Tak tedy ved' můj lid. Dal jsem ti klíče svého království. Jak budeš soudit na zemi, bude souzeno v nebi. Tak si dobře pamatuj, co jsem ti řekl a co se stalo.

Petr: Spolehni se. Teď už žádnou chybu neudělám. *(Všeobecný smích.)* Ne, vážně! Už tě nezklamou.

Ježíš: Když říkáš ... Ale kamarádi, apoštolové moji, přišel jsem vám říct, že na vás teď sestoupí Duch svatý...

(Obraz sestoupení Ducha svatého v podobě ohnivých jazyků.)

Ježíš: Teď skrz vás bude mluvit všemi jazyky mezi všemi lidmi světa. Já už budu muset zase jít. To víte, pánbůh nikdy nespí, práce je hodně a

zmrtvýchvstáním to jenom začalo. A cesta na nebesa je docela dlouhá.
Tak... Zavřete oči, odcházím!

(Obraz nanebevstoupení Krista.)

Evangelista Lukáš: A toho dne se k nim připojilo okolo tří tisíc lidí. A od té doby apoštolové kázali nejen v Jeruzalémě, ale i v celém Judsku, Samaří a až na konci světa.

Všichni: *(Zpívají:)* Veni, Sancte Spiritus,
et emitte caelitus
lucis tuae radium.

Svatý Duchu, sestup k nám,
dej své světlo temnotám,
v jasů lásky nech nás žít.

Holy Spirit, Lord of light,
From Thy clear celestial height
Thy pure beaming radiance give.

Viens, Esprit-Saint,
et envoie du haut du ciel
un rayon de ta lumière.

Komm, o Geist der Heiligkeit!
Aus des Himmels Herrlichkeit
Sende deines Lichtes Strahl!

Ven, Espiritu Santo,
y desde el cielo
envía un rayo de tu luz.

Vieni, Santo Spirito,
mandaci dal cielo
un raggio della tua luce.

Przybądź, Duchu Święty,
Ześlij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.

Venu, Sankta Spirito,
sendu al ni el la alto
radion de via lumo.

DRUHÉ ZASTAVENÍ

Svatý Petr činí zázraky

Chromý žebřák

Evangelista Lukáš: Rukama apoštolů se mezi lidmi dělo mnoho znamení. Petr se jednou šel účastnit odpoledních modliteb v chrámu. Právě tam byl přinesen jeden muž, aby si od těch, kdo vcházeli do chrámu, něco vyžebřal.

(Přichází Petr se dvěma apoštolů. Všem přihlíží trojice odpůrců.)

Chromý žebřák: Prosim vás, pánové, nemáte nějaký drobný? Víte, já nemůžu chodit. Takže mi nikdo nechce dát práci. Pomozte chromému člověku.

Jan: Tady něco máš.

Žebřák: Děkuju vám nastotísíckrát, pane.

Petr: Co se ti stalo?

Žebřák: Nebojte, není to nakažlivý. Jsem mrzák vod narození. To víte, nic nepomohlo. Ani moderní medicína, ani modlení k Pánu Bohu. No co. Tak tady musím somrovať.

Petr: Já peníze nemám. Ale můžu ti aspoň dát, co mám. Vstaň a chod'.

Žebřák: To je nějakej fůr?

Petr: Ne. Říkám ti, abys vstal.

Žebřák: Kdybych moh na nohy, tak bych ti jednu vrazil. Kdo si myslíš, že jseš, co?

Petr: Uvěř a budeš chodit.

(Obraz uzdravení chromého.)

Žebřák: Zázrak! Zázrak!

Petr: *(Zpívá:)* Jednou jedna ovce z trní
nemohla se dostat ven.
A pak byla s pochopením
zachráněna pastýřem.

Proto přece pochyb není:
máme věřit ve spasení.

Evangelista Lukáš: Zatímco se ten uzdravený mrzák držel Petra, všichni se v ohromení seběhli. Když poznali, že je to ten, který sedával a žebřal u vstupu do chrámu, a teď chodí a chválí Boha, mnozí uvěřili.

Všichni: *(Zpívají:)* Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Krista mesiáše.
Aleluja.

Odpůrci I

(Obraz kázajícího Petra. Mezitím:)

Odpůrce 1: Kdo je ten chlap?
Odpůrce 2: Rybář od Galilejského jezera. Šimon.
Odpůrce 3: Ale všichni mu říkají Petr. Je to následovník toho ukřižovaného.
Odpůrce 1: Takže my se zbavíme jednoho, aby byl klid, a on si přijde další!
Odpůrce 2: A vypráví lidem o učení toho ukřižovaného.
Odpůrce 3: Už se k němu přidalo dost lidí.
Odpůrce 1: To nám tak ještě chybělo. Další nepokoje tady nepotřebujeme. Vysvětlete mu, aby o tom ukřižovaném nemluvil. Pro společenské dobro samozřejmě.
Petr: *(Zpívá:)* Kdo chce věčně smutně nežít
a kdo chtěl by najít klid...

(Odpůrce 2 a 3 rozeženou skupinu poslouchající Petra. Jemu zatarasí cestu.)

Odpůrce 2: Hej, Petře! Ty prý vyprávíš o učení toho Ježíše?
Odpůrce 3: A proč to děláš? Chceš nás přede všema shodit, co? Víš co? My ti ve jménu zákona zakazujeme o něm mluvit. Ha!
Petr: Mám poslechnout váš zákon, nebo ten vyšší? Dělán a kážu jenom dobrý věci, za to mě přece nemůžete zatknout. Můžu teda jít?
Petr: *(Zpívá:)* Kdo chce věčně smutně nežít
a kdo chtěl by najít klid,
musí pevnou vírou věřit,
že je všechno, jak má být.
Proto přece pochyb není:
máme věřit ve spasení.

Všichni: Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Krista mesiáše.
Aleluja.

Tabita

Evangelista Lukáš: Petr kázal na různých místech a jednou přišel také do města, kde žila učednice jménem Tabita. V těch dnech ale onemocněla. Když se lidé

doslechli, že je tam Petr, poslali k němu s prosbou, aby za Tabitou bez meškání přišel.

Petr: *(Zpívá:)* Všichni se jen smáli stále,
že muž v kopci staví dům.
Když povodeň přišla ale,
vzala všechno sousedům.

Proto přece pochyb není:
máme věřit ve spasení.

Žena 1: Ty jsi ten Petr, co chodí, káže a léčí nemocné?

Petr: To jsem já.

Žena 1: Musíš honem k Tabitě. Neboj se, věří v Boha. Fakt! A dává peníze na charitu a církev. Tak teď by jí snad taky mohl Pán pomoci a uzdravit ji.

Žena 2: Tady už ani Pán nepomůže.

Žena 1: *(Ženě 2)* Nech toho... *(Petrovi)* Prý když člověk věří, může být sebe víc nemocný, ale zdraví se mu může vrátit! *(Ženě 2)* Jo! A co tady děláš? Nemáš být u Tabity?

Žena 2: Jestli tady tenhle pán neumí ten trik se zmrtvýchvstáním, tak je tady už asi zbytečně.

Žena 1: Ne!

Petr: Kde je ta žena?

Žena 2: Tady.

(Obraz oplakávání mrtvé Tabity.)

Petr: Tabito, vstaň!

(Obraz vzkříšení Tabity.)

Žena 1: Otevřela oči!

Žena 2: Zázrak!

Petr: *(Zpívá:)* Člověk je jak v sadu kvítí,
kvete a pak uvadá.
Chvilí trvá jeho žití,
dál však vzkvétá zahrada.

Proto přece pochyb není:
máme věřit ve spasení.

Evangelista Lukáš: Rozneslo se to po celém kraji. Množství mužů i žen se přidávalo k Pánu a věřících stále přibývalo. Lidé z okolních měst se scházeli, přinášeli

nemocné a ti všichni byli uzdravováni. Dokonce lidé vynášeli nemocné na nosítkách a pokládali je na ulice, aby na některého z nich alespoň padl Petrův stín, až půjde kolem.

Všichni: *(Zpívají:)* Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Petra mesiáše.
Aleluja.

Odpůrci II

(Obraz Petrova kázání. Mezitím:)

Odpůrce 1: Takhle jste se o něj postarali? Má pořád víc podporovatelů.

Odpůrce 2: Ale taky odpůrců. Když kázal v chrámu, venku se ho chystali kamenovat.

Odpůrce 1: Jestli se ho nezbavíme, jsme na pokraji občanské války.

Odpůrce 3: Ne. Jestli je skutečně posel Boží, proti Bohu nic nezmůžeme. Jestli ale není, brzy se to jejich uskupení rozpadne. Věřte mi.

Odpůrce 1: Dobře. Ale dejte ho zbičovat. Jako varování.

Petr: *(Zpívá:)* Tak se dlouho s džbánem chodí,
až se změní na střepy.
Jenom hlupák ho pryč hodí,
protože ho neslepí.

Proto přece pochyb není:
máme věřit v odpuštění.

(Odpůrci ho přeruší v kázání. Obraz bičování Petra.)

Ananiáš a Zafira

Evangelista Lukáš: Zavolali Petra, dali ho zbičovat, a když mu zakázali mluvit v Ježíšově jménu, propustili ho. A tak odešel s radostí, že se mu dostalo cti snášet pohrdání pro Kristovo jméno.

Všichni: *(Zpívají:)* Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Petra mesiáše.
Aleluja.

Evangelista Lukáš: I nadále se k němu přidávalo mnoho lidí. Nikdo z nich ale nic nenazýval svým vlastním majetkem a měli všechno společné. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval. Také jeden muž jménem Ananiáš se svou manželkou Zafirou prodal pozemek a přišel peníze položit k Petrovým nohám.

Petr: *(Zpívá:)* Kdysi marnotratným synem
otec opuštěný byl.
Syn se vrátil, mnohým vinen,
otec mu však odpustil.

Proto přece pochyb není:
máme věřit v odpuštění.

Všichni: *(Zpívají:)* Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Petra mesiáše.
Aleluja.

Zafira: Dobrej! Je tady ten chlápek jménem Petr?

Petr: Ano?

Zafira: Dobrej! My tady s mým starým bychom se k vám jako přidali.

Ananiáš: Všechno jsme prodali a tady jsou peníze, co jsme za to dostali. Vid',
Zafi?

Zafira: No fakt! Úplně všechno. To čumíte všichni, co je to prachů...

Petr: Je to opravdu všechno?

Ananiáš: No...

Zafira: *(Praští Ananiáše.)* Nám jako nevěříš, jo? Tak já ti něco povím, na život
vlastního chlapa přísahám, že víc nemáme, jo!

Ananiáš: Zafi...

Zafira: Přijde ti to jako málo, jo? To ti nejsme dost dobrý, jo? Pojd', starej. Já
jsem ti říkala, že to smrdí podvodem.

Petr: Vy lžete! Proč jste si nechali část peněz?

Ananiáš: Cože?

Petr: Nikdo vás nenutil váš majetek prodávat. Byl váš. Jako i ty peníze za
něj. Ale vy lžete! A ne jenom mně. Lžete i Duchu svatému.

(Vyděšený Ananiáš umírá.)

Zafira: Starej! Von je mrtvej! Lidi, vidíte to! Von ho zabil!

Petr: *(Zafíře)* Co se stalo s těmi penězi?

Zafira: Víc fakt nemáme. Z čeho mám podle vás teď jako zaplatit pohřeb?

Petr: To jste se domluvili, že mě budete provokovat?

(Zafira umírá. Obraz zděšených přihlížejících.)

Petr: Tohle je varování. Pro všechny.

Odpůrci III

Odpůrce 1: Tak to už je přes čáru. Způsobil smrt dvou lidí! Okamžitě ho zatkněte!

(Obraz zatčení Petra.)

TŘETÍ ZASTAVENÍ

Petr ve vězení

Evangelista Lukáš: V té době napadali některé z těch, kdo patřili k církvi, a rozhodli se zatknout i Petra. Když se ho zmocnili, dali ho zavřít do vězení a hlídat čtyřmi čtveřicemi vojáků. Po Velikonocích ho pak chtěli předvést k veřejnému slyšení.

(Obraz Petra ve vězení. Spící stráž. Zjevuje se Ježíš.)

Ježíš: Ale že sis, Petře, našel pěkný bydlení... To se musí nechat.

Petr: Pane!

Ježíš: Chtělo by to trochu víc barvy. Je to tady takový... studený.

Petr: Pane, zatkli mě. Vidiš? Za to, že jsem šířil tvoje učení. Jseš na mě pyšnej?

Ježíš: Jo, jo. Já vím. Nepřemýšlel jsi o něčem trochu větším? Mám tady z toho trochu skličující dojem.

Petr: Dělal jsem tvým jménem zázraky.

Ježíš: Pleteš se. To Duch svatý dělal zázraky skrz tebe.

Petr: To je jedno, ne? Ale léčil jsem nemocné, oživoval mrtvé, ...

Ježíš: Trestal neposlušné. Jo, já vím. Proto jsem vlastně taky tady. Myslel jsem, že jsem tě naučil víc přemýšlet o odpuštění.

Petr: Jestli teď narážíš na ty dva lháře, tak to byl spravedlivej trest.

Ježíš: Přinesl jsem naději na spásu pro všechny.

Petr: Ale oni lhali!

Ježíš: To ty tehdy o tom, že mě neznáš, taky. Dokonce jsi mě zapřel. Třikrát. Na tos už zapomněl?

Petr: Ale... to bylo něco jinýho. Mohli mě zabít. Jim šlo jenom o prachy.

Ježíš: Jak myslíš, Petře. Jak soudíš na zemi, je souzeno na nebi. Ale měl by ses víc zamyslet nad láskou k bližnímu.

Petr: Jenomže...

Ježíš: No co?! Však ve vězení máš na přemýšlení času dost. I když... Ne, tebe vlastně čeká zítra soud, co? Hmm... To bych nechtěl.

Petr: Jakubovi už usekli hlavu.

Ježíš: Hmmm...

Petr: A Štěpána ukamenovali.

Ježíš: To je blbý, no... Tak co s tím uděláme? Víš co? Vyvedu tě z vězení.

Petr: Cože?

Ježíš: No rychle vstávej, oblékni se a běž. Jo a bude tě hledat jeden Říman, Kornelius. Chci, abys s ním mluvil o mém učení.

Petr: S Římanem?

Ježíš: Proč ne...

Petr: Ale...

Ježíš: Věř mi, Petře. Nepovažuj za špatného někoho jen proto, že je jinej než ty. Dobří lidé jsou si v očích Božích rovni. A teď už běž.

(Obraz vyvedení z vězení.)

Ježíš: *(Za Petrem:)* A pamatuj, že ses nestal Petrem – skálou – pro svoji bezchybnost. Ale protože ti Pán důvěřuje.

Stráž: *(Probouzí se:)* To snad... Poplach! Poplach! Vězeň utekl!

Evangelista Lukáš: Když se rozednilo, marně hledali Petra. Strážce vyslechli a potom nechali popravít.

ČTVRTÉ ZASTAVENÍ

Petr u Kornelia

Evangelista Lukáš: Kornelius byl důstojník římské armády, ale byl také velmi zbožný. Jednou uviděl ve vidění Božího anděla, který mu přikázal vyhledat Šimona zvaného Petr.

Jan: Petře, je tady nějaký divnej chlap a hledá tě.

Petr: Jak se jmenuje?

Právřzenec 1: Prej je to nějaký... Kornelius.

Petr: At' jde mezi nás.
Jan: Ale, Petře... Vždyť je to...
Přivrželec 2: Říman.
Přivrželec 1: Ten sem nemůže.
Petr: Jen at' přijde.
Kornelius: Kdo z vás je Šimon zvaný Petr?
Petr: To jsem já.
Kornelius: Omlouvám se, že vás obtěžuju. Já vím, že nejsem Žid jako vy...
Přivrželec 2: To teda nejseš.
Kornelius: Ale věřím v to, v co vy.
Přivrželec 1: Tak určitě.
Kornelius: Před třemi dny jsem měl vidění. A v něm mi řekli, že za moji víru a dobré skutky mě posílá Bůh za tebou, Petře.
Přivrželec 2: Vidění! Ha! To by mohl říct každý.
Petr: Taky jsem měl vidění. A bylo mi řečeno, že přijdeš.
Jan: Co?
Petr: A taky mi bylo řečeno, že tě mám přijmout. Protože Bůh přijme každého, kdo věří a je spravedlivý.

(Obraz hádky mezi Petrem a přivrženci. Obraz sestoupení Ducha svatého na Kornelia.)

Petr: Vidíte! Sestoupil na něj Duch svatý. Stejně jako na nás. Jestliže mu Bůh dal stejný dar jako nám, kdo jsme my, abychom ho nepřijali?

(Petr s Korneliem odchází.)

Přivrželec 1: Takže teď jako může věřit každý, jo?
Přivrželec 2: Asi jo...
Přivrželec 1: No dneska může bejt spasenej fakt už kde kdo.
Evangelista Lukáš: Tak tedy i pohanům dal Bůh pokání k životu. Petr pak kázal Židům v Antiochii a následně se tam stal prvním biskupem. Po několika letech ji opustil a odešel se věnovat věřícím do Říma.

PÁTÉ ZASTAVENÍ

Petr v Římě a požár Říma

Evangelista Lukáš: A tak Petr dorazil do Říma. Když o něm uslyšeli tamější bratři, přijali ho k sobě a Petr se stal prvním římským biskupem. Vykládal jim a svědčil o Božím království a o Pánu Ježíši Kristu.

Petr: (Zpívá:) Sebezelenější břízu
může náhle zničit mráz,
když však v sobě najde mízu,
s jarem může pučet zas.

Proto přece pochyb není:
máme věřit v odpuštění.

(Obraz Petrova kázání. Mezitím za nimi:)

Odpůrce 1: Takže Petr nám utekl z vězení v Judsku a teď si káže v Římě?

Odpůrce 2: Na východě prý získal obrovské množství dalších následovníků.

Odpůrce 3: A už ho neposlouchají jenom Židi, ale úplně všichni.

Odpůrce 1: No prý má už i tady větší vliv než my.

Odpůrce 2: Vystupuje zatím tajně, ale říká se, že se k němu přidává víc a víc lidí.

Odpůrce 3: Slyšel jsem, že snad chtějí dokonce povstat proti nám.

Odpůrce 1: Cože? S tím musíme něco udělat!

Odpůrce 2: Dáme ho zase zatknout?

Odpůrce 3: To nám minule zrovna moc nevyšlo... Navíc jich je už moc. Zbavit se jenom Petra by bylo k ničemu.

Odpůrce 1: Chce to razantnější řešení. Jinak by se nám mohlo něco stát.

Odpůrce 2: Co teda navrhuje?

Odpůrce 1: Pojd'te se mnou. Něco mě napadlo.

(Odpůrci odchází.)

Petr: (Zpívá:) Proč vyčítáš slunci deště?
Až zas vyjde, dej mu čas,
jeho zář se zvětší ještě
a osuší zemi zas.

Proto přece pochyb není:
máme věřit ve spasení.

Všichni: *(Zpívají:)* Dost už smutku, dost už pláče,
chvalme Krista mesiáše.
Aleluja.

Jan: Jak dlouho ještě chceš, Petře, zůstat v Římě?

Petr: Dokud mě tu bude potřeba.

(Vypuká požár. Vybíhají zmatení občané Říma.)

Odpůrce 1: Hoří! Hoří!

Odpůrce 2: V tamtom domě vypukl požár!

Odpůrce 3: A rychle se šíří dál.

Odpůrce 1: Vodu! Vodu!

Odpůrce 2: To nedokážeme uhasit.

Odpůrce 3: Už hoří domy v celé čtvrti!

Odpůrce 1: Za chvíli bude hořet celý Řím.

Odpůrce 2: Kde se ten oheň vzal?

Odpůrce 3: Za to může určitě ta sekta. Ty křesťani.

Odpůrce 1: Vojáci! Chyťte je!

Jan: Co budeme dělat?

Přívrženec 1: Petře, musíš okamžitě pryč.

Přívrženec 2: Po tobě půjdou jako po prvním.

Jan: Uteč dřív, než tě najdou.

Evangelista Lukáš: Tak vypukl velký požár Říma. Trval devět dní a devět nocí. Petr okamžitě opustil město.

ŠESTÉ ZASTAVENÍ

Pronásledování křesťanů a ukřižování Petra

Evangelista Lukáš: Hned, jak Petr prošel hradbami Říma, uviděl naproti sobě kráčet Krista.

Petr: To jsi ty, Pane? Kam jdeš?

Ježíš: To spíš kam jdeš ty, Petře?

Petr: Já? Ty nevíš, co se děje? Shořelo skoro celý město a hodili to na nás! A teď jdou po nás vojáci.

Ježíš: Já vím... Proto se tam taky jdu podívat.

Petr: Ty ses zbláznil.

Ježíš: Já ne. Ale když ty odcházíš, tak tam někdo musí být.

Petr: A co tam chceš dělat?

Ježíš: Nevím... Asi se znova nechat ukřižovat. Teda ne že bych z toho byl dvakrát nadšenej. Myslím si, že jednou za život to stačí. Ale někdo to prostě udělat musí. Jen si klidně běž. Já se o to zas postarám.

Petr: Pane...

Ježíš: Ano, Petře?

Petr: Počkej...

Evangelista Lukáš: Petr se vrátil do Říma. Tam byl vojáky zatčen. A předveden před soud.

Odpůrce 1: Takže ty jsi ten Šimon zvaný Petr?

Petr: Ano.

Odpůrce 1: Jsi obviněn, že jsi ve jménu Ježíše zapálil se svými následovníky Řím. Má k tomu obžaloba důkazy?

Odpůrce 2: Ctíhodnosti, všechny shořely při požáru.

Odpůrce 1: Jasný důkaz. Co na to obhajoba?

Odpůrce 3: Ctíhodnosti, my asi nic nemáme...

Odpůrce 1: Pak je to jasné! Petře, jsi odsouzen k trestu smrti ukřižováním, stejně jako ten tvůj Ježíš.

Petr: Prosím ne.

Odpůrce 3: Cože!

Odpůrce 2: Ještě odmlouvá!

Petr: Trest přijímám. Ale ukřižujte mě hlavou dolů. Nemůžu umřít stejně jako můj Pán. Nezasloužím si to.

Odpůrce 1: Netradiční požadavek... Ale to bychom asi mohli.

Odpůrce 2+3: No ... Asi jo.

Odpůrce 1: Tímto se považuje soud za uzavřený.

(Obraz ukřižování svatého Petra.)

Odpůrce 2: Tak to bychom měli z krku.

Odpůrce 3: Ještě že je to konečně za náma.

Odpůrce 1: Tak si myslím, že teď už můžeme křesťany považovat definitivně za vyřízené.

Evangelista Lukáš: Petr byl ukřižován hlavou dolů. V noci bylo jeho tělo následovníky sejmuto a pochováno na Via Cornelia. Na tomto místě později byla postavena Bazilika svatého Petra, jedno z nejvýznamnějších míst křesťanského náboženství.

Všichni: *(Zpívají:)* Svatý Petře, apoštole,
v nebi za nás oroduj;
pro nás v tomto zemském dole
vládně konej úřad svůj.

Klíče nebes pevně třimej,
mocný ráje klíčníku,
s odpuštěním si nás všímej,
nás, ubohých hříšníků.

Evangelista Lukáš: Drahé dámy a drazí pánové, to byla naše hra o skutcích svatého Petra apoštola, jak jsem je popsal já, evangelista Lukáš. Děkujeme, že jste přišli a přejeme vám krásný zbytek večera.

